

Korach Aleph

[Numbers]

(16)1:Now there took Korach, the son of Yitzhar, the son of Kehath, the son of Levi, with Datan and Aviram, the sons of Eliav, and On, the son of Peleth, sons of Reuven:
2:and they rose up before Moshe, with certain of the children of Yisrael, two hundred fifty princes of the congregation, called to the assembly, men of renown;

3:and they assembled against Moshe and against Aharon, and said to them, You take too much on you, seeing all the congregation are holy, all of them, and the LORD is among them: why then lift you up yourselves above the assembly of the LORD?

4:When Moshe heard it, he fell on his face:

5:and he spoke to Korach and to all his company, saying, In the morning the LORD will show who is His, and who is holy, and will cause him to come near to Him: even him whom He shall choose will He cause to come near to Him.

6:This do: take you censers, Korach, and all his company;

7:and put fire in them, and put incense on them before the LORD tomorrow: and it shall be that the man whom the LORD does choose, he is the holy one: you take too much on you, you sons of Levi.

8:Moshe said to Korach, Hear now, you sons of Levi:

9:Is it a small thing to you, that the God of Yisrael has separated you from the congregation of Yisrael, to bring you near to Him, to do the service of the tabernacle of the LORD, and to stand before the congregation to minister to them;

10:and that He has brought you near, and all your brothers the sons of Levi with you; yet you seek the priesthood also?

11:Therefore you and all your company are gathered together against the LORD: and Aharon, what is he that you murmur against him?

12:Moshe sent to call Datan and Aviram, the sons of Eliav; and they said, We won't come up:

13:is it a small thing that you have brought us up out of a land flowing with milk and honey, to kill us in the wilderness, but you must needs make yourself also a prince over us?

(16)1 וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קֵהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם
בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פִּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן׃² וַיִּקְמוּ לְפָנָי
מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמֹשִׁים וּמְאַתִּים
נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שָׁם׃³ וַיִּקְהָלוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי
כָל־הָעֵדָה כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ
תָּתִנְשָׂאוּ עַל־קֵהָל יְהוָה׃⁴ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־
פָּנָיו׃⁵ וַיְדַבֵּר אֶל־קֹרַח וְאֶל־כָּל־עֵדָתוֹ לֵאמֹר בֶּקֶר
וַיָּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב
אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בוֹ יִקְרִיב אֵלָיו׃⁶ זֹאת
עֲשׂוּ קַחוּ־לָכֶם מַחְתֹּת קֹרַח וְכָל־עֵדָתוֹ׃⁷ וּתְנוּ
בָהֶן | אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן | קְטֹרֶת לְפָנָי יְהוָה מִחֵר
וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־
לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃⁸ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח שְׁמְעוּ־נָא בְּנֵי
לֵוִי׃⁹ הֲמַעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם
מֵעֵדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־
עַבְדָּתִי מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לְפָנָי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם׃
וַיִּקְרַב אֲתָךְ וְאֶת־כָּל־אַחֶיךָ בְּנֵי־לֵוִי אֲתָךְ וּבְקִשְׁתְּםָּ
גַּם־כַּהֲנָה׃¹¹ לָכֵן אַתָּה וְכָל־עֵדָתְךָ הַנֹּעֲדִים עַל־יְהוָה
וְאַהֲרֹן מֵה־הוּא כִּי תִלְוּנוּ עֲלֵיו׃¹² וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לְקָרָא לְדָתָן וְלֵאבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא
נֵעֲלָה׃¹³ הֲמַעַט כִּי הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ
לְהִמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרְר עָלֵינוּ גַם־הִשְׁתַּרְר׃

14:Moreover you haven't brought us into a land flowing with milk and honey, nor given us inheritance of fields and vineyards: will you put out the eyes of these men? we won't come up.

15:Moshe was very angry, and said to the LORD, "Don't respect their offering: I have not taken one donkey from them, neither have I hurt one of them.

16:Moshe said to Korach, Be you and all your company before the LORD, you, and they, and Aharon, tomorrow:

17:and take every man his censer, and put incense on them, and bring you before the LORD every man his censer, two hundred fifty censers; you also, and Aharon, each his censer.

18:They took every man his censer, and put fire in them, and laid incense thereon, and stood at the door of the Tent of Meeting with Moshe and Aharon.

19:Korach assembled all the congregation against them to the door of the Tent of Meeting: and the glory of the LORD appeared to all the congregation.

20:The LORD spoke to Moshe and to Aharon, saying,

21:Separate yourselves from among this congregation, that I may consume them in a moment.

22:They fell on their faces, and said, Almighty, the God of the spirits of all flesh, shall one man sin and You will be angry with all the congregation?

אֵף לֹא אֶל-אָרֶץ זֹבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֵבִיאֲתָנוּ וַתִּתֵּן-
לָנוּ גִחְלַת שָׂדֵה וְכַרְם הַעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקֶר
לֹא נֵעֲלֶה: 15 וַיִּיחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה אֶל-
תִּפֹּן אֶל-מִנְחָתָם לֹא חָמָר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאתִי וְלֹא
הִרְעַתִּי אֶת-אֶחָד מֵהֶם: 16 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קִרַח
אַתָּה

וְכָל-עַדְתְּךָ הֲיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֶר:
17 וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּנְתְּתֵם עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וְהַקְרִבְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֶתְתּוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאתִים מִחֶתֶת
וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֶתְתּוֹ: 18 וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּתְּנוּ
עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשִׂמוּ עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: 19 וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרַח אֶת-
כָּל-הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה
אֶל-כָּל-הָעֵדָה: 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: 21 הִבְדְּלוּ מֵתוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאֹכְלֶה אֹתָם בְּרַגְעַ: 22 וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר הֲאִישׁ אֶחָד יִחַטָּא
וְעַל כָּל-הָעֵדָה תִּקְצֹף:

Korach Aleph

[Numbers]

(16)1:Now there took Korach, the son of Yitzhar, the son of Kehath, the son of Levi, with Datan and Aviram, the sons of Eliav, and On, the son of Peleth, sons of Reuven:
2:and they rose up before Moshe, with certain of the children of Yisrael, two hundred fifty princes of the congregation, called to the assembly, men of renown;

3:and they assembled against Moshe and against Aharon, and said to them, You take too much on you, seeing all the congregation are holy, all of them, and the LORD is among them: why then lift you up yourselves above the assembly of the LORD?

4:When Moshe heard it, he fell on his face:

5:and he spoke to Korach and to all his company, saying, In the morning the LORD will show who is His, and who is holy, and will cause him to come near to Him: even him whom He shall choose will He cause to come near to Him.

6:This do: take you censers, Korach, and all his company;

7:and put fire in them, and put incense on them before the LORD tomorrow: and it shall be that the man whom the LORD does choose, he is the holy one: you take too much on you, you sons of Levi.

8:Moshe said to Korach, Hear now, you sons of Levi:

9:Is it a small thing to you, that the God of Yisrael has separated you from the congregation of Yisrael, to bring you near to Him, to do the service of the tabernacle of the LORD, and to stand before the congregation to minister to them;

10:and that He has brought you near, and all your brothers the sons of Levi with you; yet you seek the priesthood also?

11:Therefore you and all your company are gathered together against the LORD: and Aharon, what is he that you murmur against him?

12:Moshe sent to call Datan and Aviram, the sons of Eliav; and they said, We won't come up:

13:is it a small thing that you have brought us up out of a land flowing with milk and honey, to kill us in the wilderness, but you must needs make yourself also a prince over us?

וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן־יִצְחָר בֶּן־קְהָת בֶּן־לֵוִי וְדָתָן וְאַבִּירָם
בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן־פִּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ וַיָּקִמוּ לְפָנָי
מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתִּים
נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שָׁם׃ וַיִּקְהָלוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי
כָל־הָעֵדָה כֻּלָּם כֹּהֲנִים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ
תִּתְנֶשְׂאוּ עַל־קְהָל יְהוָה׃ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־
פָּנָיו׃ וַיְדַבֵּר אֶל־קֹרַח וְאֶל־כָּל־עֵדָתוֹ לֵאמֹר בֶּקֶר
וַיֵּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב
אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בוֹ יִקְרִיב אֵלָיו׃ זֹאת
עֲשׂוּ קַחוּ־לָכֶם מַחְתֹּת קֹרַח וְכָל־עֵדָתוֹ׃ וַתִּנּוּ
בָהֶן | אֵשׁ וְשִׂימוּ עֲלֵיהֶן | קִטְרֶת לְפָנָי יְהוָה מִחֵר
וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־
לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קֹרַח שְׁמְעוּ־נָא בְּנֵי
לֵוִי׃ הֲמַעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם
מֵעֵדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־
עַבְדָּתִי מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לְפָנָי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם׃
וַיִּקְרַב אֹתָךְ וְאֶת־כָּל־אֲחִיךָ בְּנֵי־לֵוִי אֹתָךְ וּבְקִשְׁתֶּם
גַּם־כֹּהֲנָה׃ לָכֵן אֹתָהּ וְכָל־עֵדָתְךָ הַנֹּעֲדִים עַל־יְהוָה
וְאַהֲרֹן מֵה־הוּא כִּי תִלְוּנוּ עֲלֵינוּ׃ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לְקָרָא לְדָתָן וְלִאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא
נֵעֲלֶה׃ הֲמַעַט כִּי הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ
לְהִמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ גַם־הִשְׁתַּרְרַר׃

14:Moreover you haven't brought us into a land flowing with milk and honey, nor given us inheritance of fields and vineyards: will you put out the eyes of these men? we won't come up.

15:Moshe was very angry, and said to the LORD, "Don't respect their offering: I have not taken one donkey from them, neither have I hurt one of them.

16:Moshe said to Korach, Be you and all your company before the LORD, you, and they, and Aharon, tomorrow:

17:and take every man his censer, and put incense on them, and bring you before the LORD every man his censer, two hundred fifty censers; you also, and Aharon, each his censer.

18:They took every man his censer, and put fire in them, and laid incense thereon, and stood at the door of the Tent of Meeting with Moshe and Aharon.

19:Korach assembled all the congregation against them to the door of the Tent of Meeting: and the glory of the LORD appeared to all the congregation.

20:The LORD spoke to Moshe and to Aharon, saying,

21:Separate yourselves from among this congregation, that I may consume them in a moment.

22:They fell on their faces, and said, Almighty, the God of the spirits of all flesh, shall one man sin and You will be angry with all the congregation?

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר
לֹא נִחַלְתִּי שְׂדֵה וְכַרְם הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים הֵם תִּנְקֶר
לֹא נִעַלְתִּי: וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל-יְהוָה אֶל-
תִּפְּן אֶל-מִנְחָתָם לֹא חָמַר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא
הִרְעַתִּי אֶת-אֶחָד מֵהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קִרַח
אֶתָּה
וְכָל-עַדְתְּךָ הֲיוּ לִפְנֵי יְהוָה אֶתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחַר:
וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּנְתְּמֵם עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֶתְתּוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם מִחֶתֶת
וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֶתְתּוֹ: וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּתְּנוּ
עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרַח אֶת-
כָּל-הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה
אֶל-כָּל-הָעֵדָה:
וַיִּדְבֹר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: הִבְדְּלוּ מֵתוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֹתָם בְּרִגְעָה: וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יַחֲטֵא
וְעַל כָּל-הָעֵדָה תִּקְצָף:

Korach Aleph

[Numbers]

וַיִּקַּח¹ קֹרַח בֶּן־יִצְהָר בֶּן־קֵהָת בֶּן־לֵוִי וּדְתָן וְאַבִּירָם
בְּנֵי אֱלִיָּאב וְאוֹן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן׃ וַיִּקְמוּ לְפָנָי
מִשֶּׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם
נְשִׂאֵי עֵדָה קָרְאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שָׁם׃ וַיִּקְהֵלוּ עַל־
מִשֶּׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי
כָל־הָעֵדָה כְּלָם קְדָשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ
תִּתְנֶשְׂאוּ עַל־קֵהָל יְהוָה׃ וַיִּשְׁמַע מִשֶּׁה וַיַּפֵּל עַל־
פָּנָיו׃ וַיִּדְבֹר אֶל־קֹרַח וְאֶל־כָּל־עֵדְתוֹ לֵאמֹר בֶּקֶר
וַיֵּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ וְאֶת־הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב
אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר־בוֹ יִקְרִיב אֵלָיו׃ זֹאת
עָשׂוּ קָחוּ־לָכֶם מַחְתֹּת קֹרַח וְכָל־עֵדְתוֹ׃ וַתָּנוּ
בְּהֵן אֵשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן ׀ קִטְרֹת לְפָנָי יְהוָה מִחֹר
וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב־
לָכֶם בְּנֵי לֵוִי׃ וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אֶל־קֹרַח שְׁמְעוּ־נָא בְּנֵי
לֵוִי׃ הִמְעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם

מַעֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעֵבֹד אֶת־
עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לְפָנַי הָעֵדָה לְשָׂרְתָם:
וַיִּקְרַב אֹתָךְ וְאֶת־כָּל־אֲחֵיךָ בְּנֵי־לֵוִי אֹתָךְ וּבְקִשְׁתָּם
גַּם־כֹּהֲנָה: וַיִּשְׁלַח ¹¹ לָכֵן אֶתָּה וְכָל־עַדְתְּךָ הַנֹּעֲדִים עַל־יְהוָה
וְאַהֲרֹן מִה־הוּא כִּי תִּלְוֹנוּ תִּלְוֵנוּ עָלָיו: ¹² וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה
לְקָרָא לְדָתָן וְלָאֲבִירָם בְּנֵי אֶלְיָאֵב וַיֹּאמְרוּ לֹא
נַעֲלָה: ¹³ הַמַּעַט כִּי הֶעֱלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זֹבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ
לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ גַּם־הַשְּׂתַרְרָה:
וַיִּשְׁלַח ¹⁴ אֶף לֹא אֶל־אֶרֶץ זֹבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הֵבִיאָתָנוּ וַתִּתֵּן־
לָנוּ נַחֲלֹת שָׂדֵה וְכָרֶם הַעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקַר
לֹא נַעֲלָה: ¹⁵ וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֶל־
תִּפְּן אֶל־מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאֵתִי וְלֹא
הִרְעֵתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם: וַיֹּאמֶר ¹⁶ מֹשֶׁה אֶל־קָרַח אֶתָּה
וְכָל־עַדְתְּךָ הֵיוּ לְפָנַי יְהוָה אֶתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחַר:
¹⁷ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתָתוֹ וַנִּתְּתֵם עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם
לְפָנַי יְהוָה אִישׁ מִחֶתָתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתֵים מִחֶתָת

וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֲתָתוֹ: ¹⁸וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ
עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: ¹⁹וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קִרַח אֶת־
כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֶל־כָּל־הָעֵדָה:
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: ²¹הִבְדֵּלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאֹכְלֶיהָ אַתֶּם כְּרָגַע: ²²וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכֹל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יִחַטָּא
וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצֹף:

Korach Aleph

וַיִּקְחֹז קַרְחֹז בֶּן יִצְהָר בֶּן קָהָת בֶּן לֵוִי וּדְתָן וְאַבִּירָם
בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹן בֶּן פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן וַיִּקְמוּ לִפְנֵי
מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲזִמִּישִׁים וּמֵאֲתִים
זָשִׁיאִי עֵדָה קִרְאִי מוֹעֵד אֲנֵשִׁי שֵׁם וַיִּקְהָלוּ עַל
מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים רַב לָכֶם כִּי
כָל הָעֵדָה כָּלֶם קִדְשִׁים וּבַתוֹכֶם יְהוָה וּמִדוּעַ
תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קָהָל יְהוָה וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיַּפֵּל עַל
פְּגִיו וַיִּדְבֹר אֶל קַרְחֹז וְאֶל כָּל עֵדָתוֹ לֵאמֹר בִּקֶּר
וַיִּדַע יְהוָה אֶת אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוּשָׁה וְהַקְּרִיב
אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחָר בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו זֹאת
עֲשׂוּ קַחְזוּ לָכֶם מִזִּזְתוֹת קַרְחֹז וְכָל עֵדָתוֹ וְתָגּוּ
בְּהֵן אֵשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּחַ
וְהִיָּה הָאֵשׁ אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה הוּא הַקְּדוּשָׁה רַב
לָכֶם בְּנֵי לֵוִי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קַרְחֹז שִׁמְעוּ זֵא בְּנֵי
לֵוִי הִמְעַטְּ מִכֶּם כִּי הַבְּדִיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם

מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את
עבדת משׁכֵן יהוה ולעמד לפני העדה לשׁרתם
ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשׁתם
גם כהנה לכן אתה וכל עדתך הגעדים על יהוה
ואהרן מה הוא כי תכוֹנו עליו וישׁלחו משה
לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
געלה המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשׁתרר עלינו גם השׁתרר
אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ונתן
לנו גזלות שׁדה וכרם העיני האנשים ההם תנקה
לא געלה ויזר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל
תפן אל מזוזתם לא חמור אחז מהם גשׁאתי ולא
הרעתי את אחז מהם ויאמר משה אל קרוז אתה
וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מזר
וקחו אישׁ מזוזתו וגתתם עליהם קטרת והקרבתם
לפני יהוה אישׁ מזוזתו חמשים ומאתים מזוזת

וּאֶתְהָ וְאֶהֱרֹן אִישׁ מִזֹּזְתֹתוֹ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִזֹּזְתֹתוֹ וַיִּתְּנוּ
עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן וַיִּקְהֹל עֲלֵיהֶם קִרְחַן אֶת
כָּל הָעֵדָה אֲלֵ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּרְא כְבוֹד יְהוָה
אֲלֵ כָל הָעֵדָה וַיִּדְבֹר יְהוָה

אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר הַבְּדִלְכוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה
הַזֹּאת וְאֹכְלֵה אֶתְכֶם כִּרְגָע וַיִּפְלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵ אֱלֹהֵי הַרְוֹזֹת לִכְלֵ בֶּשֶׂר הָאִישׁ אֶחָד יִחַטֵּא
וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצֹף